

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Januárus' 31-dikén, 1826.

Orosz Birodalom.

Konstantin Csarevits Nagy Hertzeg illy levelet küldött Jan. 1-ső napján Miklós Császárhoz:

„Legkegyelmesebb Úr! Szerentsém vala belső megilletődéssel vonni Császári Felségednek Felséges Rescriptumát, melly által a' maga igen kedves Orosz Birodalom' ősi thronusára lett örvendetes fellépését jelenti: „Az Orosz Birodalom' „legfőbb törvénye — melly mind azokra „az Országokra nézve, hol az állandóság „az ég' jó ajándékának tartatik lenni, leg- „szentebb törvény — az Isten' kegyelmé- „ből Uralkodó Felség' Akaratja.“ — „Felséged akkor, midőn ezen akaratnak eleget tett, a' Királyok' Királyának akaratját tellyesítette, kinek kormányozása és sugallásai által e' földi Fejedelmek az illy fontos tárgyakat elintézik. Végre hajtódék a' Szent Akarat. Midőn én ebben segítő eszköz valék, tsak kötelességemet, tsak egy leghüségesebb alattvalónak egy legjobb indulatú testvérnek, 's egy olly Orosznak kötelességét telyesítettem, a' ki kevély azzal a' szerentsével, hogy az Istennek és a' Császárnak akaratját telyesítheti. A' Mindenható Teremtőnek könyörületessége, melly az Orosz Birodalomról 's ennek Felséges thronusáról illy nagyon gondoskodik, melly a' nemzetre már illy sok kegyelmeit kitöltötte, és a' melly a' maga Szent Törvényt megőrzi, Felségednek Vezérlője, Tanítója Icszen! Legkegyelmesebb Uraságodnak. Ha a' töllem kitelhető erő,

mellyet én a' thronus' szolgálatjára, annak küszöbeire letenni mindenkor kész leszek, azt a' terhet, mellyet az Isten a' Felséged' vállaira tett, könnyebbé teheti, úgy ezen erő magát azon határtalan hajlandóságban, hűségben, engedelmességben és buzgóságban fogja kimutatni, hogy a' Császári Felséged' Felséges akaratjának megfelelhessenek. Legkegyelmesebb Úr! én a' Mindenhatóhoz járulok imádságommal, hogy az ő szent és láthatatlan Gondviselése, Felségednek adjon állandó jó egészséget, hosszú életet, és hogy a' Felséged' nagy hüre neve, melly a' Fejedelmek' ditsősége, maradékról maradékra menjen által. Vagyok Legkegyelmesebb Úr, a' Felséged' Leghüségesebb Alattvalója: — „Konstantin Csarevitsch.

„Költ Varschauban, Jan. 1-ső napján, 1826-ban.

Jan. 1-sőjén, mint az Orosz új esztendőnek első napján illy Rendelést hirdettetett-ki, a' Császár, mint thronusra lett lépésének meginnepléséül szolgáló kegyelmek' nyilatkoztatását: — 1. Azon gonosztévőknek, kik az ő Cs. Felsége' thronusra lett lépése, az az December' 1-ső napja előtt, a' Hóhér' kezén való által esésre, 's számkivetésbeli vason való munkára, íteltettek vala; első büntetések alól feloldoztatnak — 2. Azok kik testi fenytetésre 's Sibiriába lejendő szállíttatásra íteltettek, hasonlóképpen feloldoztatnak első büntetések alól — 3. Azoknak, kik a' Kintstárnak 2000 Rubelnél többel nem adósok, az ő adóságok elengedtetik —

4. Azon személyek, kik a Státusnak tartozó adósságért fogságban vagynak 's az ő tartozások 2000 Rubeleknél többre nem megy, elbocsátatnak és semmit se tartoznak fizetni — 5. A főtől és földtől való adóbéli több esztendei hátrálások, így a pálinkafőzési és út-tsinálási adókbéli hátrálások is, etc, mellyek 1825-kig terjednek, ezen adózusoknak csak egy esztendeji summájokra szállítottatnak-le.

B é c s.

Az itt, B é t s cím alatt kijött, következő Előadást, melly ámbár némelly Frantzia újságok ellen van ugyan intéztetve, de éppen nem ezen tekintetből, hanem azért, hogy, ha mindjárt az elején el nem vették, azután sok fontos tudnivalók találtatnak benne, bizodalommal ajánljuk mind azoknak az Olvasóknak, kik előtt a ma folyó dolgoknak fontossága esmeretes — (Ezek is az Orosz Birodalmat tárgyzzák): — „

„Minekutánna ezen rosszszül tudósítatott Publicistáknak hebehurgyapennájik, tizennégy napok alatt, a magok képzelt felvilágosító magyarázatjaikkal, pedig a mellyek a valóságot még nagyobb homályba borították, szemtelen véleményekkel, hiú jövendőléseikkel 's álmod sugallásokkal, megszámlálhatatlan levél-lapokat töltöttekbe, már most kifogytak végezetre azon első tárgyból melyből mérges fegyvereiket eddig készítették. A Császári testvérek között eléfordult nagy lelkű V e t é l k e d é s n e k historiája, az ezt illető Aktáknak kihirdetése által, tellyes felvilágosodást kapott. Minden igazságos emberek, kik ítélet-tételeik által a történeteknek kifejtődését megelőzni nem szokták, már ki vagnak elégítettve; eme' fogadatlan Prokátorok ellenben, kik a dolgok' kifelytődését feltett czállal nem akarták megvárni, azért, hogy azoközben a világot önn' kényi

magyarázatokkal 's mesterseges ijesztgetésekkel, nyughatatlanokdottassák, első munkájikat már végre hajtották. De, 19 huszad része füstbe ment mesterkedéseiknek; de nem is voltak méltók fundamentomos krisisre.

„Hanem már most más tárgyat vettek-fel. A' Desemb. 26-kán eléfordult véres történeteknek igaz eredete 's minémüségéi mindenk előtt tudva vagnak. A' miket mi már erről tudunk 's a' miket ide hátrább minden Országok meg fognak tudni, világosan bizonyítják, hogy a' Petersburgi támadás nem egy szempillantatnyi egymás megnemértésének vagy valamelly lelkiismereti megtsaló kételkedésnek, hanem mély és széles kiterjedésű összeesküvésnek munkája vala, 's a' melly nem egyéb-re, hanem egy politikai revolúzióra, az egész Császári Familiának kioltatására 's az Orosz Birodalomban fennálló Constitúciónak felfordittatására czélt.

„Czéljokat végre nem hajthatván, mit fognak most ezen Párisi revolútiós emberek tselekedni? a' mit más illy alkalmosságokkal tselekedtek. Vagy a' legnyilvánosabb történeteket tagadni fogják, vagy az összeesküvés' szerentsétlen áldozatait, gyáva eszközöknek 's megtsalott Pátriótáknak nevezik. Ámbár még Január. 18-kán nem vóltak a' Párisi revolúziós Szövetségesek telyesen tudósítatva a' Petersburgi támadásnak rájuk-nézve szerentsétlen kiütéséről, úgy hogy a' Csillag még 19-dikben is csak homályosan és mintegy félelmesen emlékezett felőlle, a' Journal-des-Debats mindazáltal már ekkor se tarthathatta-meg magát attól, hogy az összeesküvésnek már név szerént esmeretes tagjait, nem csak hogy mentegesse, hanem tselekedeteiket helybe is hagyja. Itt következik ezen újságból szórol szóra egy darab Czikkely, melyből minden láthatja, hogy melly buzgósággal 's melly bizo-

nyosság-mutatással hozzá látnak ezen emberck a' magok munkájokhoz: — „

„A' Hertzeg Trubetzkoí' elfogatatása (ezek a' Journal' szavai), meg-gondolásra méltó tárgy. Ezen fényes szü-
„letésű, sok vagyon és elmésség által meg-
„különböztetett Úr, lehetetlen hogy ré-
„szeg katonák által ragattatott volna a'
„támadók közzé“ — (Nem! Igy szoll a'
Bétsi tudósító. Ezt senki se' veti a' Her-
tzeg' szemire. Sőt inkább az a' szeréntsét-
lenség, hogy ő és özszzeesküdt társai úgy
megalázták magokat, hogy a' tudatlan ka-
tonáknak és a' megszalatott népnck eltsá-
bitójikká lettek) — „s vétetett volna a'
„nep' seprejével való barátkozásra. Ha a'
„Demagogia' indulatosságai egész az Orosz
„Birodalom' szívéig behatottak volna is, hoz-
„zá még is soha el nem juthattak volna.
„Ő, egy Franszia Vándornak leányát fele-
„ségül vévén, 's egy nagy tapasztalású
„Diplomatikusnak Lebzelter úrnak (a'
„ki mint Nagykövet a' Madridi véres tör-
„ténethnél is, a' hol Murat 1808-ban Máj.
„2-án sok népet felmészároltatott) jelen
„volt az előtt, hogy mint hasonló Nagy-
„követ Petersburgba rendeltetett volna)
„Sógora lévén, már ezen nagy Familiai
„özszeköttetések által azon Politikai syste-
„mához va-lasatoltatva, a' melly most
„Európában uralkodik. Őtet (Heriz. Tru-
„berzkoit) tehát, midőn Konstantin
„Nagy Hertzegét védelmezte, semmi egyéb
„indító ok nem vezérelhetette, hanem csak
„a' katonai megesküvés eránt viseltető
„tisztelet, 's az az elbámulás, hogy ezen
„esküvést megtagadhassa, a' nélkül, hogy az,
„kinck hűségére maga Miklós Nagy Her-
„tzeg is megesküdött vala, őtet az elől fel-
„oldozta volna, végre az ő emez Altták
„méltósága eránt való kételkedése, mellye-
„ket a' formátlan és kezesség nélkül szü-
„kölködő kihirdetés, még az előbbeni es-
„küvésnek jelenlétében, a' népnck és ár-
„mádnak a' megvizsgálásra kitétek vala.

„E'szerént az ő egész vetke tsak egy ros-
„szül-értett kötelességi érzés vala. Ennek
„meggondolása által fel kell néki a' Fran-
„tzia Royalisták' szemeikben a' vád alól ol-
„doztatni; 's azt is reménlhetjük, hogy
„Miklós Császár, nem lévén oly kemény,
„mint a' mi megfizettetett Publisistájink,
„azon emberben, ki mindenre egyébre
„tsak árulásra nem vala kész, egy jó lel-
„kiesméretű Szolgát fog megesmérni.“

Az igazságnak illy goromba 's illy ma-
gának tsalhatatlanságot tulajdonító hangon
való eltekerései (ezek itt a' Bétsi tudósító
szavai) nem maradhatnak felelés nélkül.
A' világ még elég jókor meg fogja hallani,
hogy mit kellessék emez úgy mondatott
részeg katonák' megtévedése cik-
r ől tartani. Hanem, mint hogy Princz Tru-
betzkoinek azon özszzeesküvésben lett ré-
szesülése, a' melynek első kiütésére a'
thronusi következőzést illető kérdésnek egy
szempillantatig kétségesnek látszosága szol-
gált fogásai, már többé semmi kétség alá
nintsen vettette, erre nézve legkissebbet
se késedelmezünk egy, magános levélből,
melynek hitelessége felől tellyes kezessé-
get válolunk, vett kivonás' által megmu-
tatni, hogy mennyire érdemelje-meg Princz
Trubetzkoí, egy rosszszül értett köte-
lességi érzés által megszalatott jó lelkies-
meretű Szolgának nevét, 's hogy valyon
a' Konstantin Nagy Hertzeg' jusainak
védelmezésére czélt-é ő, 's hogy, hogyan
védelmezte azt? — „

„A' mi elszörnyülködésünk — így szoll
„a' magános tudósító — nem kitsiny vala,
„midőn értésünkre esett, hogy Princz
„Trubetzkoí, a' Gróf Lebzelter'n'
„Sógora, nem tsak gyanuba' jött légyen,
„hanem tulajdon vallástétele által is meg-
„győztetett a' felől, hogy ezen esztelen
„és büntetést érdemlő próbatételben fő
„jádzó személly volt légyen. Mi azt gon-
„dóljuk, hogy őtet jól esmertük. Ő egy
„fjú és néminémű esmeretségekkel biro-

„ember vala; jámbor mint a' bárány; tsendes, munkás, házi, és igen jó férj; az „érzekenykedésig puha. Mindazonáltal tsakugyan azon tigrisek' csoportja' vezérlőjé- „vé tudá lenni ez az érzékeny emberba- „rát és ez a' jó férj, a' kik, ha czélzásait „végre hajhatták volna, sok jó férjes asz- „szonyokat özvegyiségre juttattak volna, 's „a' kiknek első eledelül az egész Császári „Familia kitételődött volna. Ő a' verkedés' „napján elég gyáva vala arra, hogy „társait és tanítványait oda hagyja, 's az „alatt, míg ezeket ágyuk által kényszerítet- „ték az engedelmeskedésre, ő inak' fáj- „dalmában szenvedvén az alatt Sógoránál „tartzkodott és minden írásait, mellyek „az ő bűnös vóltának bizonyágul szol- „gáltak, házában hagyta hátra, 's végezet- „re, olly fogás alatt, hogy ezen háza- „piatzhoz, mellyen az ő társai illy szo- „morú véget értek vala, igen közel volna, „Gróf Lebzeltternhez ment által, ki az ő „bűnös vólta felől még legkissebbet se tu- „dott. Gyaníthatóképpen azt reménlette, „hogy egy idegen Követ' házában megsért- „hetetlensége néki' oltalmul fog szolgálni, „'s e'képpen a' maga Sógorát legnagyobb „alkalmatlanságoknak tette-ki. Gróf Nes- „selrode reggeli 4 órakor oda menvén „kérte Miklós Császár' nevében Gróf „Lebzelttert, hogy Princz Trubetzkóit „hívja-meg, hogy menjen Császár ő Fel- „ségéhez. Gróf Lebzelttern legkissebbet „se késedelmezett ezen különös Katilinát; „ki az azon napi veszedelmekből és stra- „pátziából magát kinyugodni látszott, tu- „dósítani. Egy Adjutáns betsületesen elki- „vánta tőlle a' kardját, 's magát a' Császár- „hoz vezette. Oda érkezvén a' Princz ipar- „kodott mentegetni magát, hanem meg- „látván az elejébe tétetett papirosokat, a' „Császár' lábai' elibe esett, 's kérte ő „Felségét, hogy könyörüljön rajta és ke- „gyelmezzen-meg életének. A' Monárkha „e'képpen felelt néki: — „Ha az úr elég

„erősnek érzi magát lenni arra, hogy ezen „gyalázaton és lelkiismereti furdaltatáson „túl élhessen, megjelenetheti Ilitvesének, „hogy élete viszza ajándékoztatott. Csak „ezen egy az, a' mit az Úrnak ígérhettek. „Ezen nyilatkoztatás után, ő, 's valami „harmintz és néhány társai, várba vitet- „tettek.“

Leghátul illy megjegyzés találtatik a' Bé-
tsi tudósításban: — „

„Mi annyival is több okainkat gon-
doltuk lenni, hogy az ezen tárgyról való
hiteles elcadást, mennyiben az, Princz
Trubetzkóit illeti, közönségesse tegyük,
mint hogy abban, a' mesterkedőknek nagy
kedvekre egy olly Auztriai Diplomatikus-
nak neve is fenn forog, kit egyéb eránt
az ő közönségesen esmeretes Charaktere
sokkal feljebb emel minden lehetőségnél,
hogy őtet valamelly rágalmazás érdekel-
hesse. E' mellett kötelességünknek is es-
mértük ezen környüállásokat addig köz-
önségesse tenni, minckelotte emez ellen-
séges indulatú Journalisták, a' szomszéd
országok béli közönségeket ezen tár-
gyakról való sok új meséléseikkel 's ha-
zugságaikkal megkeresnek, mellyek azon-
közben remenségünk szerént, mint min-
den előbbienek, úgy el fognak füstöl-
geni.“

Magyar Ország.

A' Posonyi 6-dik számú Déák Ujság-
nak az Országgyűlés' második Felírás-
ából készített Kivonásait mi is kiadtuk
ugyan a' 8-dik számú M. Kurirban: ha-
nem az olta jobban megfontolván a' dol-
got, jónak tartjuk ezt, és ennekutánna a'
következőket is mindenkor azon eredeti
Magyar nyelven kiadni, mellyen az e' fé-
léket az Országgyűlés a' Déák mellett ki-
adatni szokta, a' Déákat ennekutánna el-
mellőzvé, annyival is inkább, hogy több
Aszszonyosság-Olvásokkal is van szerentsénk

dítsekedni, kik az e-féléket szint-úgy szeretik érteni és olvasni, mint férjü Olvasójink:

Most tehát itt következik eredetiképen is az a Felírás, melly néhány napok előtt, magyarul és deákul (nem németül, mint a' 8-dik M. Kurír 61-dik lapja 2-dik hasábjának alólról számítva 7-dik sorában a' megsikámlott penna írta vala) Bétsbe felküldetett: —

F e l í r á s a

az Ország Rendecinek, melly az Ország Constitutiója megerősítése dolgában az 1825. Esztendei November 26. napjáról költ Királyi Kegyelmes Rescriptum-ra feladatott.

*Felséges Császár és Apostoli Király!
Legkegyelmesebb Urunk!*

Felségednek mult November Hónap' 26-kán a' mi October 22-kén tett alázatos Felírásunk, és erre az említett November Hónap' 9-kén következett Királyi Válaszó Levele eránt hozzánk bocsátott kegyelmes Rescriptumát, mellyel sarkalatos Törvényeink épségben való megtartatása felől származott, a' törvényes közbenjárás utján Ő Császári Királyi Herczogsége, az Ország' Nádor Ispánnya által, kérésünkhöz képpest, Felséged' eleibe terjesztett aggodalmunkat, megenyhíteni méltóztatott, — Jobbágyi tisztelettel, és belső háládatos érzéssel vettük.

Mert jöllehet Felségednek azon kegyes és állandó akarattya, melly szerént az Ország alkotmányát feltartani kívánnya, mindenkor bizodalmunkat helyhezgettük; 's Felségedhez viseltető ezen bizodalmunkba, a' mi javunkra intézett Királyi hajlandóságának sokszoros bizonyágai, és világos, 's magában a' fenn jisz-

telt Válaszó-Levélben is megújított köznyilatkozatásai által megerősítettünk; mivel azomban a' dolgok' és idők' viszonytagtságai által figyelmetesekké tétetvén, az az aggodalom foglalt el bennünket, ne hogy a' Felséged említett kegyelmes Rendelésében előadott magyarázatyá azon okoknak, mellyeknek ama sérelem gyánant előterjesztett, 's magát az Országos alkotmány' épségét érdeklő kedvetlen esetek tulajdonittatnak, és a' melly magyarázat a' Felséged szándékától különböző értelemben vétethetik, még valaha a' Neimzet' Jussait kérdésbe hozhassa, 's okot szolgáltatson reá, hogy az érdeklött történetek a' Fő Hatalmat illető Jus foganatjának tulajdonittassanak, helyheztetésünket magunk és Polgártársaink' megnyugtatóására nem véltük eléggé gyamolítva lenni, valameddig Jussainknak e' részben is épségben leendő megtartatása felől, Felségednek bővebben kifejező megnyugtatósa ahhoz nem járul.

Megértvén annakokáért Felségednek Kegyelmes köznyilatkozatásából, hogy válaszó Levelenek azon tartalma, melly a' mi alkotmányos Jussainktól és Törvényeinktől idegen igazgatásbéli Principiumokra látszatott mutatni, egyedül a' meglett dolog' történetének előadására szolgált, — azon megesett dolgokat pedig, mellyek a' sérelemre alkalmatosságot adtak és tulajdon szívének is szinte úgy kedvetlenek valának, sem a' következő időkben például, sem valamely szokatlan, és Törvényeink előtt esmeretlen Jusnak támasztására, nem tsak felhozni nem akarja, sőt inkább az Önn-koronázáskori esküvésével megerősített, 's a' századok oltá tartó velő-élés és tapasztalás által felszenteltett Országos alkotmányt, minden időben védni és megtartani kívánja; és azt is megesmerné, hogy az 1790/1-dik esztendei 19-dik Törvény Czikkely ellenére, a' segedelem dolgát, akár pénzben,

akár természetnyelvényekben, akár végtére Katona-állásban legyen arra szükség, az Ország-Gyűlésbeli tanátskozástól semmiféle szin alatt, még a' rendkívül való esetekben se lehessen elvonni. Mind ezekért, és hogy kegyelmes gondolkozásának bővebb kifejezésével, lelkiünknek nehéz aggodalmát elvévén, Jobbágyi mélységes tiszteletünket, igasság szeretetünket, és atyai indulattyanak, újabb megbizonyításával kegyelmesen megvizasztalta: mi a' legmélyebb és örök köszönetünket teszszük, és buzgó kívánságainkat újítjuk, hogy a' Felséges Nagy Isten, a' Világnak Igazgatója, Felségedet Uralkodása alatt lévő Népeinek Boldogságára, sok esztendőig épségben tartsa meg. Egyszersmind esedezzünk Felségednek,

Hogy nyugodalmunk vissza állításának teljességére, s Jobbágyi háládatosságunk' bizonyítására Felségednek az Ország mindenféle magyarázason fellyül helyeztetett Jussai eránt tett kegyelmes nyugtató kinyilatkoztatásai Törvényé tétesse nek, és a' Törvények' könyvébe örökre fenn maradjanak.

A' mi illeti fellyebb említett alázatos Felírásunknak több tárgyait, melyekre nézve Felséged, atyai kegyessége szerint, magát hasonlóul kijelenteni méltoztatott: tartozó alázatossággal, de egyszersmind lájlatva veszük észre, hogy az Adó dolgában kérésünk meg nem adatott; ámbátor az 1715-dik esztendei 8-dik Törvény Czikkely szerint, az adó' tárgya maga egész kiterjedésében Ország' Gyűlésére tartozik, és jelesen az Adó mennyiségét, az 1790/1-dik esztendei 19-dik Törvény Czikkely' értelmében, mindég az Ország-Gyűlésén, egyik Ország' Gyűléstől, a' másik minden harmadik esztendő' előfordulásával tartandó Ország-Gyűlésig szükséges volna meghatározni; e' felett az 1811/2-dik esztendei Ország-Gyűlése alatt Februarius 1-ső napján Felségednek bé-

nyújtott alázatos Felírás is azt bizonyítaná, hogy az Ország' Rendei, az Adó mennyiségének, a' jövő Ország Gyűlésén leendő meghatározására való Jussokat magoknak nyilván feltartották.

Noha azért az Adó dolgát további Ország-Gyűlési tanátskozás alávenni hajlandók vagyunk: azt mindazáltal Ön Maga Felséged kegyelmesen általlátja, hogy az Ország-Gyűlési ajánláson felül vett mennyiség beszámítására, s nem tsak a' jöendő, hanem minden előbbeni, az ezen tárgyban költ Rendelések napjától fogva számlálendő következeseknek elhárítására nézve is, kérelmünknek újabb előterjesztését el nem kerülhetjük. Mellyhez képest alázatosan, de egyszersmind fűi nyílt szívvel világosan kijelenteni kéntelenítettünk, hogy mi a' beszámítás igazságos voltáról belsőlképpen megléven győzöttetve, magunkat köteleseknek esmérjük, azt kívánni, hogy midőn az adó dolga elrendelés végett fel fog vétettni, elsőben is, és mindenek előtt a' teljes beszámítás principiuma, melly külömben is fő figyelembe fog vétetni, a' jöendő Adó mennyiségének meghatározásakor, Országosan állapíttassék meg, és tsak azon okból is, mivel magát az Adó ajánlását nem szokás Törvény Czikkelybe foglalni, a' mi lelki esméretünk' megnyugtatasára, az adózó nép' sorának pedig bátorságba való tételére elkerülhetetlen szükséges, hogy különös, eleve megerősítendő Czikkely által Törvénybe foglaltassék, mert mivel a' Törvény szentsége az adó értékének Ország Gyűlésén kívül lett megváltoztatása által szinte úgy, mint a' Katona állítás parantsolása által megsértetett, ha Felséged igazságszeretete és kegyessége ezen sérelmet el nem hártja, az Ország alkotmányán ejtett sérelem egészen meg nem orvosoltatik.

Az Ország-Gyűlésének 1791-dik esztendei 15-dik Törvény Czikkely értelmé-

hez képest minden harmadik esztendő előfordulásával multhatatlanul lejendő tartására nézve mély alázatossággal esedezünk, hogy Felséged, ki Ön maga kegyelmesen megismeri, hogy az Országnak java, és boldogsága, az Ország-Gyűlésének a' törvényes határ időnkben multhatatlanul való tartásától függ: az erről szölvő Törvények tellyesítése eránt tett Királyi fogadásának a' Törvények közé leendő iktattatását kegyelmesen megengedni méltóztassék. Nem külömben

Felségednek azon különös kegyességétől lelkesítettvén, mellyel minket atyai indulattya szerént tökéletesen megnyugtatni kíván, folyamodunk Felséged kegyelmességéhez az eránt is, hogy azon alázatos kérésünknek, melly a' következő Ország-Gyűlésé idejének, minden Ország-Gyűlésé végével előre lejendő meghatározatását foglalja magában, szívében helyet engedni, és minket a' kért Felséges Rendeléssel kegyesen megvígasztalni méltóztassék. Ezen esedezésünk nem oda tzelez, hogy a' Királyi Jussokon sérelem ejtessék, mert minekutánna Felséged az Ország-Gyűlésének minden harmadik esztendőben való tartását alhatatosan feltette magában, az a' végre szolgáló határnapnak az Ország-Gyűlésé alatt való megállapittása által, maga a' Jus nem módosittatik, hanem a' kegyelmes Királyi helybehagyás mellett, tsak az idő határozatit meg, melyben azon Jus a' Törvények értelmében gyakoroltassék. —

A' Magyar Királyi Helytartó Tanács' hathatóságára, úgy az Ulászló V-dik Decr. 1-ső, VI-dik Decr. 7. 8.; — 1681-dik esztendei 12-dik — 1790/1-dik esztendei 14 — 18-dik; — végre az 1805-dik esztendei 5-dik Törvény Cikkelyekre nézve kijelentett kívánságunkat, óhajtottuk volna ez által újabb erősségeikkel is támogatni Felséged előtt: mivel mindazonáltal ezen tárgyak, az utóbbi tanátskozáskban külömben

is előfordulnak, kérésünk továbbisürgetését, a' maga idejére kívántuk feltartani.

A' mi a' Vármegyéknek az Ország köz igazgatása tárgyaiban költsönös értekező Levelezéseit illeti: Felségednek azon kegyelmes végzését, hogy a' Vármegyéknek határtalan időktől fogva gyakorlott törvényes hathatósága e' részben is helyre állítván, új Törvény által megerősíttessék, mély alázatossággal köszönnyük, és kívánságunkat Felséged kegyes szándékával, s az 1792-dik esztendőben az Ország-Gyűléséhez botsátott Rendelésével egyezőleg, külön Czikkelybe foglalva, alázatossággal elejibe fogjuk terjeszteni.

A' kegyes Királyi Előadásokra nézve, mellyekben hogy serényen dolgozzunk, Felséged a' maga válaszában minket hathatósan inteni, és törvényes kötelességünkre figyelmeztetvén, arra serkenteni méltóztatik, hogy a' küldötségi munkák felvételének módját haladék nélkül eleibe terjeszszük: alázatosan kijelentjük, hogy az azokban óhajtott előmenetelt, az késleltette eddig, hogy az Országos alkotmány megerősíttésére intézett tanátskozásaink által egészen elfoglaltattunk. Ezen akadály azonban már most tágúlván, hogy Felséged' meghagyásának eleget tegyünk, az érdeklött munkák felől való alázatos véleményünket, alázatosan előterjesztjük; a' következőkben:

Mivel a' meglévő Systematicus munkák miben léte megvígáslására általunk kinevezett Országos Elegyes küldötságnak ide tsatolt Tudósításából úgy értettük, hogy nagyobb része azon munkáknak olly állapotban legyen, hogy minden további halasztás nélkül tanátskozásba vétethetik; azok pedig mellyek híjjánosok, részszerént ezen Ország Gyűlésé alatt nevezendő Országos küldötség által könnyen kipótolthatnak, részszerént pedig, ugyan azon munkának több ágaiyal nintsenek olly szo-

rossan egybe köttetve, hogy a készen lévő része megfontolását akadályoztatnák; mi úgy tartjuk, hogy ezen munkákat, melyeket vélekedésünk szerint, tsak az idő veszítés miatt sem lehet új küldöttség vizsgálása alá bocsájtatni, egyenesen Ország Gyűlési tanátskozásba kellessék venni; és mivel a' nyomos vizsgálódásra nézve, mulhatatlanul megkívántatik, hogy az Ország Gyűlése Tagjainál meglegyenek mindezen írások, mind azok, melyek a' végrehajtott munkálodásnak sikerét előadják, mind egyéb azokhoz tartozók, melyeknek a' tanátskozásban hasznokat lehet venni: Ez úttal arról is rendelés tétetett, hogy az érdeklött tzelra tartozó írások, mentől elébb nyomtatás által közre bocsáttassanak.

A' mi magokat a' munkákat, 's azoknak a' felvételre vagy egészen, vagy kevésbé alkalmas voltát, külön külön illeti: alázatosan megjegyezzük:

Hogy a' Törvénykezesbéli munkára semmi észre vételünk nints.

Az Adó, és a' Katonáság tartását illető Tártyban: noha ugyan az Adó Tártyai összeírása nem lét miatt, — melly a' Nádor Ispányi Porták igazítására nézve, valóságos külsöt adhatna, következőképpen az Adó terhének, a' Törvényhatóságok között, helyessebb mértékkel való felosztásában útát mutatna — a' fel adott munka azon részére nézve, mellyet az említett összeírásra kellene építeni, Tanátskozásba nem vétethetik; mivel mindazáltal ezen munkában, sok olyan tárgyak fordulniak elő, mellyek az összeírás nélkül is elintéztethetnek, 's a' köz Igazgatás' szembetűnő könnyebbségére végre hajtathatnak: a' Törvényhozás előre látó gondosságára tartozónak itéltük, hogy valamit

tsak az Adózó Nép sorsának könnyebbitésére most el lehet végezni, az másokra ne halasztassék.

(Folytatása jövő pénteken következik).

Az onnét alól jövő Ujságlevelekben olvassuk, hogy Nagyméltóságú Grófné, született Gróf Sztárai Theresia Gróf Waldstein né ő Nagysága, életének 56-dik esztendejében N. Ungh Vármegyében Vinnán, e' h. 15-kén meghalt légyen. Mint a' Pesti Aszszonyi jótéví Egyesület' munkás tagja, már így is sok jót tett, de nem kevésbé tündöklöttek az ő jóságos tselekedetei az ő házi magános körében is, és sokáig háládatossággal fognak rolla emlékezni minden hozzá tartozók, a' kik életében ötet az ő aszszonyi virtusaiért különösen tisztelték.

Budán e' h. 20-dikán hirtelen való halállal mult-ki e'-világból, Guttan tés miatt, egy Erdélyi érdemes Szekely házánkia, Bikfalvi Falka Sámuel Úr, ki is magát a' betü-metzésben Bétsben ifjú korában több esztendőig tökéletesítvén, itt remek munkájiért jutalommal is meg-tiszteltetett, 's végre az Universitas' Budai Könyvnyomtató házához rendeltetett, 's azt szép betükkal gazdagította, hol, mint ezen Nyomtató Intézetnek egyik tisztje, egész haláláig szolgált, melly e' hónap 22-kén, életének 62-dik esztendejében történt.

Diszes halotti pompával temettetett el. Utolsó halotti tiszteletet Kleynmann Úr a' Pesti Ref. Egyháznak T. T. Papja szép halotti beszéd által tett néki; melly Sz. Egyházhhoz a' boldogult tartozott.